

Joc Partit entre poetes

El passat dijous 11 de febrer, els assistents al Teatre El Magatzem de Tarragona vam poder gaudir de la quarta sessió de Joc Partit, activitat organitzada pel Departament de Filologia Catalana de la Universitat Rovira i Virgili, els Escriptors del Camp de Tarragona, i que compta amb la col·laboració de l'Ajuntament de Tarragona, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, la Institució de les Lletres Catalanes i el Teatre El Magatzem. En aquesta ocasió els protagonistes van ser els poetes Glòria Ganga i Xavier Jové.

Glòria Ganga és autora de *Ressons del meu paisatge* (2001), *L'ull de la posta* –haikus i tanques– (2002), *Violència* (2003), *Doll de foc* (2004), *Íntima paradoxa* (2006), *Versos polèdrics* (2007) i *Pas a pas* –Setmana Santa de Tarragona– (2009). Xavier Jové ha publicat *Tripulants* (2004) i a hores d'ara en té pendent de publicació un altre: *Els 7 pecats revisitats*.

La sessió va iniciar-se amb un clip escènic, a càrrec de la companyia de teatre El Magatzem, a partir d'una selecció de poemes dels dos escriptors. A continuació, els nostres protagonistes van ocupar les dues cadires dipositades al bell mig de l'escenari per dialogar sobre les seves obres.

La conversa va iniciar-se en un to informal tot confessant-nos d'on els venia aquest gust per la literatura. D'una banda, Glòria Ganga ens va explicar que la passió per la poesia ja se li va despertar des de ben petita gràcies al seu pare, poeta per afició que no va voler publicar mai les seves obres. És gràcies al seu pare, doncs, que la poeta es va endinsar en aquest món i va començar a fer les seves pròpies poesies. A diferència del seu pare, però, seguint els consells d'un bon amic, va decidir publicar les seves obres. Després d'haver fet aquest pas, va adonar-se que volia dedicar-s'hi. Ara bé, considera que la poesia és molt difícil i que cal treballar-la i estudiar-la amb molta atenció. D'altra banda, el cas de Xavier Jové és força peculiar. El protagonista ens va explicar que el plaer d'escriure va arribar-li des de molt petit, sense saber pròpiament què era la literatura. Ens va confessar que estava moltes hores sol a casa i que agafava la màquina d'escriure de la seva germana i que escrivia sobre ell. No se sentia narrador, senzillament se sentia escriptor i sentia plaer amb allò que feia.

El diàleg també va girar a l'entorn de quins poetes els influeixen. Glòria Ganga ens va confessar que es considera una lectora extensiva. Llegeix tanta poesia com pot, perquè gaudeix llegint-ne i analitzant-ne. Va explicar-nos que se sentia atreta per tot tipus de poesia, perquè tota poesia li aporta alguna cosa. Ara bé, té autors que la fascinen especialment. Màrius Santpere o Joan Margarit, en són dos exemples. Xavier Jové ens va explicar que a 7è i 8è d'EGB tenia una assignatura de literatura universal que li va permetre descobrir un canó d'autors que l'ha acompanyat tota la vida, com ara Cavafis, Ovidi, Horaci o Catul. De fet, els

dos poetes consideren que la literatura hauria de ser fonamental en l'educació, perquè és la millor escola de sentit crític que hi ha per la base sòlida i humanista que proporciona.

Un altre aspecte en què van coincidir els nostres protagonistes és en el fet que en poesia és fonamental la consciència formal. És a dir, consideren que no es tracta únicament d'expressar sentiments, cal anar més enllà. Tot i que la idea bàsica neixi d'una reflexió, d'un sentiment o emoció, cal desenvolupar-la i treballar-la profundament. Cal manejar un llenguatge, és a dir, cal utilitzar les paraules adequades en el moment adequat per tal que no hi hagi un empobriment de les paraules més belles de què disposem literàriament. A més, també consideren que cal utilitzar altres recursos a banda de les formes mètriques, és a dir, també es pot jugar amb la sonoritat o amb les idees.

Per finalitzar la sessió, els nostres protagonistes es van acomiadar llegint-nos diversos poemes, entre els quals hi havia "Les roses de la mort" i "Doll de foc", en el cas de Glòria Ganga, i "La relectura" i "La recapitulació", en el cas de Xavier Jové.

ESTHER AYALA

Publicat al diari *El Punt*, 22 de febrer de 2010